

Біля тополі

Петро Солодуха

Золоті луги
Ведуть у небокрай
І сумно навкруги,
Тополя, тополя похилилася.
Там старі батьки
Заплакані стоять,
Прощати було їм сина,
А він героєм став.
Молодий юнак,
Молодий козак.

*Там, біля тополі калина росте,
Мамині очі чекають тебе.
Сива у розпачі плаче,
Сина все чекає — та в Бога вже його душа.
Мам, я в бою за волю пішов в далечінь,
За правду і долю нових поколінь,
За тих, хто у морі далеко
І крилами лелеки повернуться живі.*

Тихо на дворі,
І тільки чути як,
Як матері слова
Летіли, летіли в ніч до козака.
Бачиш сину мій,
Свічка не згаса,
Довіку буде вже горіти,
Горітиме вона.
Молодий юнак,
Молодий козак.

*Там, біля тополі калина росте,
Мамині очі чекають тебе.
Сива у розпачі плаче,
Сина все чекає — та в Бога вже його душа.
Мам, я в бою за волю пішов в далечінь,
За правду і долю нових поколінь,*

*За тих, хто у морі далеко
І крилами лелеки повернуться живі.*

Рік вже проминув,
Прийшла нова весна,
А спокою в душі не було,
Не було ну і вже нема.
Там батько змучений
Сам торує шлях,
По ньому мав іти син його,
А його вже нема.
Молодий юнак,
Молодий козак.

*Там, біля тополі калина росте,
Мамині очі чекають тебе.
Сива у розпачі плаче,
Сина все чекає — та в Бога вже його душа.
Мам, я в бою за волю пішов в далечінь,
За правду і долю нових поколінь,
За тих, хто у морі далеко
І крилами лелеки повернуться живі.*

*Там, біля тополі калина росте,
Мамині очі чекають тебе.
Сива у розпачі плаче,
Сина все чекає — та в Бога вже його душа.
Мам, я в бою за волю пішов в далечінь,
За правду і долю нових поколінь,
За тих, хто у морі далеко
І крилами лелеки повернуться живі.*